

medlemslandes holdninger til, hvorvidt Traktaten bør ændres som foreslået af Parlamentets formand.

(Folketingets forhandlinger 1996-97 side 6579)

Spørgsmål nr. S 2781 til udenrigsministeren af Bertel Haarder (V)

Spørgsmål (16/7-97):

Er det rigtigt, at det var Danmark, der sammen med Sverige insisterede på enstemmighed med hensyn til en fælles statut for Europa-Parlamentets medlemmer og dermed gjorde det langt vanskeligere at finde en løsning?

Svar (28/7-97):

Det antages, at spørgsmålet henviser til drøftelserne i EU's regeringskonference vedrørende Europa-Parlamentets forslag om ændring af artikel 138, stk. 4, om fastsættelse af en statut for Europa-Parlamentets medlemmer.

Det er ikke rigtigt, at Danmark insisterede på enstemmighed for den fælles statut.

Som det fremgår af redegørelsen for mødet i regeringskonferencen på ministerniveau den 29.-30. april 1997 tilgået Folketingets Europa-udvalg den 2. maj 1997 (alm. del bilag 970) forsøgte Danmark i regeringskonferencen at rejse spørgsmålet om en fælles statut for Europa-Parlamentets medlemmer.

Danmark kritiserede på mødet i regeringskonferencen den 29.-30. april 1997 over for Europa-Parlamentets formand det nuværende regelsæt vedrørende diæter og rejsegodtgørelser, som man fra dansk side betegnede som skadeligt for EU's omdømme og uacceptabelt for skatteborgerne. Danmark foreslog at løse problemet i forbindelse med fastsættelsen af en statut for medlemmerne af Europa-Parlamentet. Danmark angav i den forbindelse at ville se positivt på Europa-Parlamentets forslag til ny artikel herom.

Trods opfordring fra Danmark tog ingen andre lande emnet op på dette møde.

I de efterfølgende og afsluttende forhandlinger i regeringskonferencen var der ikke blandt medlemslandene tilstrækkelig tilslutning til Europa-Parlamentets forslag.²

(Folketingets forhandlinger 1996-97 side 8598)

Spørgsmål nr. 281 på alm. del

Spørgsmål (4/7-97):

Hvilke traktatbestemmelser i EF-lov og international lov vil udgøre grundlaget for EF-Domstolens afgørelser af præjudicielle spørgsmål i medfør af Amsterdamtraktatens artikel K. 7 (søjle 3)?

Svar (5/9-97):

Efter artikel K.7 har medlemslandene mulighed for at afgive en erklæring, der giver EF-Domstolen kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål på et nærmere afgrænset område af søjle 3. I sådanne tilfælde kan Domstolen afgøre præjudicielle spørgsmål om gyldighed og fortolkning af rammeafgørelser og andre afgørelser, jfr. artikel K.6. Domstolen kan således tage stilling til, hvordan en rammeafgørelse eller anden afgørelse skal fortolkes, samt om den er lovligt udstedt i.f.t. hjemlen i Amsterdamtraktaten, eksempelvis artikel K. 2, stk. 2, litra b.

Domstolen kan endvidere udtale sig om fortolkningen, men ikke gyldigheden af konventioner. Domstolen kan udtale sig om både gyldighed og fortolkning af de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget til konventionerne.

Grundlaget for Domstolens afgørelse vil - udover selve traktaten - bestå af de retsregler, eksempelvis en rammeafgørelse, der har givet anledning til tvist ved en national ret. Derudover vil Domstolen kunne inddrage f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

(Alm. del - bilag 1462 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 44 på L 1

Spørgsmål (21/4-98):

Skal besvarelsen af spørgsmål 281 af 5. september 1997 på bilag (96) 1462 forstås på en sådan måde, at EF-Domstolen i forbindelse med præjudicielle spørgsmål indenfor det mellemstatslige samarbejde vil anvende såvel EU- som EF-traktaterne og således hele EF-retten?«

Svar (23/4-98):

De nationale domstoles præjudicielle forelæggelsesadgang forudsætter, at det pågældende medlemsland har afgivet en erklæring som omhandlet i artikel K.7, stk. 2.

² Det omtalte bilag 970 er retteligt bilag 979 af 5. maj 1997.